

ارزیابی اثر کم آبیاری و علف کش بر اجزای عملکردی و بهره‌وری مصرف آب در لوبیاچیتی (*Phaseolus vulgaris* L.)

سیدحسین ناظر کاخکی^{۱*}، سمیرا واحدی^۲ و مسعود کامل^۳

۱- محقق بخش تحقیقات گیاه پزشکی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، مشهد، ایران؛ shnkakhki@yahoo.com; شناسه ارکید: 0000-0002-1641-2216

۲- محقق، دکترای آبیاری و زهکشی، بخش تحقیقات خاک و آب، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان زنجان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، زنجان، ایران؛ Samva4s@gmail.com; شناسه ارکید: 0000-0002-1090-0315

۳- استادیار بخش تحقیقات علوم زراعی-باغی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی مازندران، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، ساری، ایران؛ masoud.kamel@yahoo.com; شناسه ارکید: 0000-0002-3853-680X

تاریخ‌ها:

دریافت: ۱۴۰۱/۰۷/۲۰، بازنگری: ۱۴۰۱/۰۹/۱۲، پذیرش: ۱۴۰۱/۱۲/۲۲؛ انتشار آنلاین مقاله: ۱۴۰۲/۰۴/۰۱

نحوه ارجاع به مقاله:

ناظر کاخکی، س.ح.، واحدی، س. و کامل، م. ۱۴۰۲. ارزیابی اثر کم آبیاری و علف کش بر اجزای عملکردی و بهره‌وری مصرف آب در لوبیاچیتی (*Phaseolus vulgaris* L.). پژوهش‌های حبوبات ایران ۱۴(۱): ۱۴۶-۱۵۹.

چکیده

بهبود تولید محصولات کشاورزی از طریق افزایش بهره‌وری با اتخاذ روش‌های مدیریتی امکان پذیر است. این پژوهش به منظور بررسی تأثیر سطوح مختلف آبیاری و علف کش‌ها بر بهره‌وری مصرف آب لوبیاچیتی آزمایش به صورت کرت‌های نواری خردشده بر پایه بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار و ۲۴ تیمار به اجرا درآمد. کرت‌های عمودی با سه فاکتور شامل دور آبیاری ۴، ۹ و ۱۲ روز یکبار و کرت‌های افقی شامل ۶ نوع علف کش (تریفلورالین، ایمازتاپیر، تریفلورالین+بنتازون، ایمازتاپیر+بنتازون، ایمازتاپیر+سیتوگیت، بنتازون+هالوکسی‌فوپ‌متیل)، وجین دستی و شاهد بدون کنترل بود. نتایج نشان داد افزایش طول دور آبیاری از ۴ روز به ۹ و ۱۲ روز سبب کاهش رشد رویشی لوبیاچیتی شد که این امر باعث افزایش توانایی علف‌های هرز برای رقابت با محصول زراعی گردید، اما کاربرد علف‌کش‌های ایمازتاپیر و تریفلورالین به صورت پیش‌رویشی و سم‌پاشی مجدد علف‌کش بنتازون (پس‌رویشی) تا حد زیادی این نقیصه را برطرف کرد و مانع از رشد و نمو مجدد علف‌های هرز شد. بیشترین میزان بهره‌وری آب لوبیا با میانگین ۰/۸۷ مربوط به دور آبیاری ۹ روز یکبار بود و کم‌ترین میزان بهره‌وری آن با ۰/۵۱ مربوط به تیمار دور آبیاری ۴ روز یکبار بود. در نهایت بیشترین میزان بهره‌وری آب لوبیا مربوط به تیمار وجین دستی، ایمازتاپیر (پیش‌رویشی) + بنتازون (پس‌رویشی) و ایمازتاپیر (پس‌رویشی) به همراه سیتوگیت بود و کمترین میزان این شاخص مربوط به تیمار شاهد با علف‌هرز بود. به‌طور کلی برای غلبه بر کم‌آبی و افزایش بهره‌وری از منابع آبی بهتر است در محصول لوبیا از روش کم آبیاری استفاده نمود و دور آبیاری را از ۴ روز به ۹ روز افزایش داد.

واژه‌های کلیدی: آبیاری سطحی؛ دور آبیاری؛ علف‌کش؛ مدیریت زراعی

مقدمه

(2000) نشان می‌دهد که دو رویکرد برای افزایش شاخص بهره‌وری مصرف آب (WP)^۲ محصول وجود دارد. اولین مورد با استفاده از فناوری‌هایی است که نسبت آبی را که در اثر زهکشی، رواناب یا نشت از دست می‌رود، افزایش می‌دهد. رویکرد دوم افزایش ظرفیت محصول برای تولید زیست‌توده و عملکرد در واحد آب تعرق شده است (Li et al., 2017). مدیریت منابع آب باید بخش جدایی ناپذیر و کلیدی از

اثر بخشی بهره‌وری و توسعه پایدار کشاورزی به دسترسی منابع طبیعی و همچنین کارایی شیوه‌های مدیریت در اراضی کشاورزی بستگی دارد. افزایش راندمان مصرف آب برای مدیریت تولیدات کشاورزی در مناطق خشک و نیمه‌خشک که چشم‌انداز کمی برای گسترش منابع آبی وجود دارد یا اصلاً وجود ندارد، راهکاری موثر است (Boutraa, 2010). Wallace

2. Water productivity

* نویسنده مسئول: shnkakhki@yahoo.com

(NDS⁶)، تنش خشکی متوسط (MDS⁷) و خشکی شدید موجب کاهش عملکرد دانه به دلیل کم آبیاری گردید. همچنین کم آبیاری اثرات یکسانی بر راندمان مصرف آب و بهره‌وری آب ژنوتیپ‌های مورد آزمایش نداشت (Karimzadeh, Soureshjani et al., 2019). رقابت علف‌های هرز در لوبیا به عنوان یکی از موانع اصلی تولید در نظر گرفته می‌شود که عملکرد آن را کاهش می‌دهد. عملکرد لوبیا در رقابت با علف‌های هرز ممکن است تا ۷۰ درصد کاهش یابد (Malik et al., 1993). مدیریت نهاده‌های مصرفی مانند آب و عناصر غذایی در حضور علف‌های هرز از اهمیت بسیاری برخوردار است، همچنین ارزیابی پاسخ گیاهان زراعی و علف‌های هرز در شرایط فراهمی آن‌ها، در شناخت بهتر اثرات متقابل بین آن‌ها و انتخاب روش مدیریتی مناسب برای کنترل علف‌های هرز مفید خواهد بود (Blackshaw, 2004). مطالعه رقابت علف‌های هرز یک‌ساله در مزرعه لوبیا نشان داد که علف‌های هرز یک‌ساله عملکرد لوبیا را از میانگین ۳۱۳۳ کیلوگرم در هکتار به ۱۰۰۸ کیلوگرم در هکتار تقلیل و حدود ۶۸ درصد کاهش دادند (Parker, 2003).

افزایش تولید و سهولت برداشت لوبیا به نحو چشمگیری تحت تأثیر تداخل علف‌های هرز قرار می‌گیرد. براساس برخی آزمایش‌ها، علف‌های هرز قادرند تا ۷۰ درصد (Malik et al., 1993) و بیش از ۷۵ درصد محصول لوبیا را کاهش دهند (Blackshaw, 1993). واکنش ارقام لوبیا در رقابت با علف‌های هرز و میزان کاهش عملکرد آن‌ها یکسان نیست و از ۲۲ درصد در رقم ناز تا ۶۱ درصد در رقم چیتی محلی خمین متغیر است و میانگین کاهش عملکرد در تمام ژنوتیپ‌ها ۴۷ درصد بود (Lak et al., 2013). از طرفی گزارش شده است که تنش کمبود آب، کارایی علف‌کش‌ها را کاهش می‌دهد (Venuprasad et al., 2007). انتظار می‌رود با افزایش دور آبیاری (آبیاری محدود) در لوبیا نه تنها از میزان مصرف آب کاسته شود، بلکه تراکم و ماده خشک علف‌های هرز نیز کاهش یابد. بدین منظور این پروژه جهت بررسی اثر کم آبیاری بر جمعیت علف‌های هرز و مقایسه اثر انواع علف‌کش‌های رایج در زراعت لوبیاچیتی در دوره‌های مختلف آبیاری بر میزان کنترل علف‌های هرز و افزایش میزان عملکرد بررسی شد.

برنامه‌ریزی توسعه و نیز برنامه‌های راهبردی کشور باشد. لازم است بر مبنای میزان منابع آب در دسترس، میزان تقاضا و مصرف آن، راهبردها و برنامه‌های عملیاتی خاصی برای بهره‌برداری بهینه از منابع آب موجود طراحی و اجرا شود و در شیوه‌های موجود آبیاری با اعمال روش‌های مدیریتی همچون کم آبیاری تجدید نظر شود. هدف کم آبیاری افزایش کارایی مصرف آب با حذف رویدادهای آبیاری است که تأثیر کمی بر عملکرد دارند. باین‌حال، این کاربرد می‌تواند مزایای دیگری نیز در رابطه با کاهش شسته شدن نیترات، کاهش انرژی مصرفی در طول آبیاری‌ها، به حداکثر رساندن رقابت‌پذیری بخش کشاورزی و کنترل علف‌های هرز را داشته باشد (Abd El-Wahed et al., 2017). باین‌حال باید اثرات و سطوح مختلف کم آبیاری در دوره‌های مختلف رشدی محصولات مختلف بررسی گردد. در این راستا با توجه به اهمیت و وسعت کشت لوبیا در استان‌های مختلف کشور از جمله استان زنجان مطالعه در شاخه‌های مختلف این محصول ضروری است (MJA, 2021). از طرفی بین سطح زیر کشت و عملکرد آن در استان شکاف زیادی وجود دارد که نیازمند، بهبود تولید محصولات از طریق افزایش عملکرد و بهره‌وری با اتخاذ روش‌های مدیریتی زراعی است. اثرات کم آبیاری و پوشش باقیمانده سطحی بر عملکرد لوبیا و کارایی مصرف آب آبیاری در منطقه دیم کشت لوبیا نشان داد کاهش ۲۵ درصدی آب آبیاری به‌طور متوسط باعث افزایش راندمان مصرف آب آبیاری تا ۲۶ درصد و تنها باعث کاهش ۶ درصدی عملکرد نسبت به روش آبیاری کامل است. باین‌حال، اعمال تنها ۵۰ درصد نیاز تبخیر و تعرق محصول (ETc¹)، به‌طور متوسط منجر به کاهش قابل توجه ۳۰ درصدی عملکرد شد (Yonts et al., 2018). واکنش هشت رقم لوبیاچیتی به کم آبیاری در حالت خاک‌ورزی معمولی (CT²) در مقابل خاک‌ورزی نواری (ST³) و با اعمال اثر کم آبیاری حدود ۳۰ روز پس از سبز شدن گیاه، با کاهش آبیاری به میزان ۴۸ درصد (کم آبیاری (DI⁴)) در مقایسه با جایگزینی کامل تبخیر و تعرق تخمینی (FI⁵=آبیاری کامل) به نیمی از کرت‌ها نشان داد که کم آبیاری عملکرد دانه لوبیا را به ترتیب ۴۸ و ۴۶ درصد در سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ کاهش داد (Boydston et al., 2018). اثرات کم آبیاری بر عملکرد، فیزیولوژی و بیوشیمی دو ژنوتیپ لوبیا تحت تنش غیر خشکی

1. Crop evapotranspiration
2. Conventional tillage
3. Strip tillage
4. Deficit irrigation
5. Full irrigation

6. Non-drought stress
7. Moderate drought stress

مواد و روش‌ها

این تحقیق به منظور بررسی اثر دور آبیاری بر جمعیت علف‌های هرز در زراعت لوبیا به صورت کرت‌های نواری بر پایه بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار و ۲۴ تیمار در سال زراعی ۹۸-۹۹ در ایستگاه تحقیقاتی خیرآباد استان زنجان به اجرا درآمد. لازم به ذکر است روش کشت به صورت خشکه کاری و روش آبیاری به صورت آبیاری سطحی جوی و پشته‌ای بود و میزان آب آبیاری با استفاده از اطلاعات هواشناسی مستخرج از ایستگاه سینوپتیک موجود در مرکز تحقیقات خیرآباد و محاسبه تبخیر و تعرق روزانه و نیاز آبتوی تعیین گردید. ایستگاه خیرآباد از لحاظ شاخص دومارتن اصلاح شده دارای آب و هوای نیمه خشک سرد است (Zanjani jam & Sofi, 2005). برای اعمال کم آبیاری سطوح مختلف آب (۳۰، ۴۵ و ۱۰۰ درصد) را با تغییر دور آبیاری اعمال شد. در آبیاری کامل (تیمار ۱۰۰ درصد) با دور آبیاری ۴ روز، مقدار آب محاسبه و با استفاده از اطلاعات دبی چاه موجود در مزرعه و نصب پارشال فلوم حجم آب ورودی به هر کرت کنترل و ساعت آبیاری دقیق محاسبه شد. با ثابت در نظر گرفتن این حجم آب برای دور آبیاری ۹ و ۱۲ روز، آبیاری انجام گرفت و درصد کاهش آبیاری از کاهش میزان نیاز آبی به تعداد روزهای دور آبیاری محاسبه گردید. الگوی تیمارهای کرت‌های عمودی با سه فاکتور شامل: دور آبیاری بهینه (۴ روز یکبار) محدود (۹ روز یکبار) و محدودتر (۱۲ روز یکبار) بودند. کرت‌های افقی با هشت فاکتور عبارتند از روش‌های کنترل علف‌های هرز که با اعمال ۶ ترکیب متفاوت علف کش شامل: تریفلورالین (ترفان ۴۸٪ EC)، ۳ لیتر در هکتار (پیش کاشت مخلوط با خاک (یک الی دو روز قبل از کشت))، ایمازتاپیر (پرسویت ۱۰٪ SL)، ۱ لیتر (پیش‌رویشی)، تریفلورالین ۳ لیتر (پیش کاشت مخلوط با خاک) + بنتازون ۳ لیتر (پس‌رویشی)، ایمازتاپیر ۱ لیتر (پیش‌رویشی) + بنتازون (بازاگران ۴۸٪ EC)، ۳ لیتر (پس‌رویشی)، ایمازتاپیر ۱ لیتر (پس‌رویشی) به همراه سیتوگیت ۰/۵ درصد، بنتازون ۳ لیتر + علفکش هالوکسی فوپمتیل (گلانت سوپر ۱۰/۸٪ EC) ۱ لیتر در هکتار بصورت سمپاشی (پس‌رویشی)، و جین دستی (بدون علف هرز) و شاهد بدون کنترل (با علف هرز) بود. عملیات تهیه بستر کاشت شامل شخم با گاوآهن برگردان دار، دیسک زنی برای خرد کردن کلوخه‌ها و تسطیح زمین با ماله بود. برای اجرای طرح ۱۰ روز قبل از کاشت اقدام به آماده‌سازی زمین شد؛ پس از تهیه بستر کاشت اقدام به کشت و سم‌پاشی زمین شد. هر کرت دارای ۶ پشته به فاصله ۶۰ سانتی متری و به طول ۱۰ متر بود، بر روی هر پشته دو ردیف کشت گردید که فاصله بین ردیف‌های کاشت ۳۰

سانتی متر و فاصله بوته‌ها روی ردیف ۷/۵ سانتی متر در نظر گرفته شد. بین تکرارها زه آب و فاصله کافی جهت عدم انتقال آب کرت دیگر در نظر گرفته شد. برای یکنواختی در رشد لوبیا همه کرت‌ها آبیاری شدند، پس از اولین آبیاری تیمارهای دور آبیاری اعمال شد. به علت آلودگی بالای منطقه (قطعه مورد آزمایش) به علف هرز آزمایش در شرایط آلودگی طبیعی به علف‌های هرز اجرا شد. لوبیای انتخابی، چیتی رقم کوشا و تراکم لوبیا ۴۰ بوته در مترمربع بود. سم‌پاشی بر مبنای تیمارهای ذکر شده در زمان تعیین شده در تیمارها صورت گرفت. سم‌پاشی با استفاده از سم‌پاش پشتی مانایی با نازل شره‌ای کالیبره شده بر اساس پاشش ۳۰۰ لیتر آب در هکتار انجام شد. به منظور اندازه‌گیری صفات عملکردی لوبیا: با انتخاب ۱۰ بوته- ارتفاع، وزن تک بوته، تعداد غلاف، تعداد دانه در غلاف از هر کرت آزمایش در مرحله رسیدگی ثبت و یادداشت شد. اندازه‌گیری ماده خشک، وزن ۱۰۰ دانه و عملکرد دانه لوبیا بر اساس برداشت ۶ ردیف میانی هر کرت با حذف یک متر از ابتدا و انتهای هر کرت انجام گردید. شاخص برداشت با محاسبه درصد نسبت بین عملکرد بر عملکرد بیولوژیک به دست آمد.

برای تعیین تبخیر-تعرق گیاه مرجع از روش پنمن مانیتث فائو ۵۶ با مبنای فیزیکی که تلفیقی از روابط موازنه انرژی و انتقال جرم با در نظر گرفتن مقاومت آئرو دینامیک و مقاومت سطحی است، استفاده شد (Allen et al., 1998) (رابطه ۱).

$$ET_o = \frac{0.408\Delta(R_n - G) + \gamma[890/(T + 273)]U_2(e_s - e_a)}{\Delta + \gamma(1 + 0.34U_2)} \quad (1)$$

که در آن ET_o : تبخیر - تعرق مرجع (میلی متر در روز)، R_n : تابش خالص ورودی به سطح گیاه (مگاژول بر مترمربع بر روز)، G : فشار گرمای خاک (مگاژول بر مترمربع بر روز)، T : میانگین روزانه دمای هوا در ارتفاع دو متری درجه سلسیوس، U_2 : میانگین روزانه سرعت باد در ارتفاع دو متری (متر بر ثانیه)، e_s : فشار بخار اشباع (کیلو پاسکال)، e_a : فشار بخار واقعی (کیلو پاسکال)؛ $e_s - e_a$: کمبود فشار بخار اشباع (کیلو پاسکال)، Δ : شیب منحنی فشار بخار (کیلو پاسکال بر درجه سلسیوس) و γ : ضریب سایکرومتری (کیلو پاسکال بر درجه سلسیوس) می‌باشند. برای محاسبه تبخیر-تعرق پتانسیل از نرم افزار CropWat استفاده شد. پس از محاسبه تبخیر-تعرق مرجع ET_o و ضریب گیاهی K_c (نشریه شماره 56 FAO) تبخیر تعرق استاندارد از رابطه (۲) تعیین گردد.

$$ET_c = K_c \times ET_o \quad (2)$$

جدول ۱ - محاسبه نیاز آبی لوبیا و حجم آب مصرفی در آبیاری جویچه‌ای با راندمان ۵۰ درصد

Table 1. Calculation of bean water requirement and volume of water consumption in furrow irrigation with 50% efficiency

ماه	دهه	KC* crop coeffie nts	ETC crop evapotranspira tion	بارندگی موثر (میلی‌م تر) Effective rainfall (mm)	Irre q (mm)	حجم آب آبیاری	حجم آب آبیاری	حجم آب آبیاری
						تیمار ۱۰۰ درصد (مترمک عب) volume of irrigation water (T: 100%)(m ³)	تیمار ۴۵ درصد (مترمک عب) volume of irrigation water (T: 45%)(m ³)	تیمار ۳۰ درصد (مترمک عب) volume of irrigation water (T: 30%)(m ³)
خرداد	1	0.46	4.99	0.00	4.99	74.84	33.26	24.95
May-)	2	0.46	27.06	0.00	27.06	405.91	18.40	135.30
(June	3	0.46	28.83	0.00	28.83	432.56	192.21	144.14
تیر	1	0.55	33.43	4.04	29.39	44.89	195.95	146.96
June-)	2	0.70	45.13	0.00	45.13	676.95	3.87	225.65
(July	3	0.84	57.82	0.00	57.82	867.28	385.46	289.9
مرداد	1	0.99	69.26	0.00	69.26	1038.96	461.76	346.32
July-)	2	1.04	67.11	0.00	67.11	1006.63	447.39	335.54
(August	3	1.04	63.29	0.00	63.29	949.32	421.92	316.44
شهریور	1	1.04	63.75	0.00	63.75	956.28	425.1	318.76
August-)	2	1.03	55.54	0.00	55.54	833.12	37.27	277.71
Septembe (r	3	0.91	40.40	0.00	40.40	606.3	269.35	202.1
)	1	0.71	27.74	0.00	27.74	416.13	184.95	138.71
Septembe r-	2	0.60	1.97	0.00	1.97	29.60	13.16	9.87
(October								
جمع			586.32	4.04	582.2 9	8734.39	3881.95	2911.46
Sum								

*: KC: ضریب گیاهی لوبیا، ETC: تبخیر و تعرق در گیاه لوبیا و Irreq: نیاز آبی گیاه لوبیا

*: KC: plant coefficient of bean, ETC: evaporation and transpiration in bean and Irreq: water requirement of bean

WUE = بهره‌وری مصرفی در تولید لوبیا (کیلوگرم بر مترمکعب آب مصرفی)
CY = عملکرد لوبیا (کیلوگرم در هکتار در سال)
CW = حجم آب مصرفی در تولید لوبیا (مترمکعب در هکتار در سال)

در نهایت با استفاده از نرم‌افزارهای آماری SAS9.1 و SPSS20 تجزیه و تحلیل نهایی داده‌ها و مقایسه میانگین‌ها به کمک آزمون چند دامنه‌ای دانکن صورت گرفت.

نتایج و بحث

در زمان اجرای تحقیق و طی مراحل مختلف نمونه‌برداری ۱۲ گونه علف هرز شناسایی گردید. در این تحقیق مشخص شد که علاوه بر علف‌کش‌ها، دور آبیاری نیز بر تراکم و ماده خشک علف‌های هرز تاثیر گذار است. اعمال دور کم آبیاری ۱۲ و ۹ روز سبب کاهش حدود ۳ و ۲۰ درصدی در مرحله ظهور

در نهایت به صورت روزانه با در نظر گرفتن دور آبیاری کامل (۴ روز)، راندمان آبیاری، بارندگی مؤثر و نیاز آبتوشویی (اندازه‌گیری شوری آب آبیاری و عصاره اشباع خاک)، نیاز آبی (Irreq) محاسبه گردید (اجزا محاسباتی با توجه به اطلاعات منطقه در جدول ۱ آورده شده است).

شاخص بهره‌وری مصرفی آب از نسبت مقدار عملکرد محصول (کیلوگرم در هکتار) به حجم آب مصرفی (مترمکعب در هکتار) به دست آمد؛ به عبارت دیگر شاخص بهره‌وری مصرفی آب در تولید لوبیا از رابطه ۳ به دست آمد:

$$WUE = \frac{CY}{CW} \quad (3)$$

که در آن:

1 Irrigation requirement

سومین سه برگچه و کاهش ۲۵ و ۳۴ درصدی تراکم علف هرز در مرحله ۵۰ درصد گلدهی لوبیا و کاهش حدود ۱۹ و ۲۳ درصدی در مرحله ظهور سومین سه برگچه و کاهش ۱۶ و ۲۶ درصدی ماده خشک علف هرز در مرحله ۵۰ درصد گلدهی لوبیا نسبت به دور آبیاری ۴ روز می‌شود. کاهش دور آبیاری سبب کنترل بیشتر تراکم و ماده خشک علف‌های هرز می‌شود. علف‌کش‌های پرسوئیت و ترفلان بصورت پیش‌رویشی و پیش‌کاشت به‌مراه سمپاشی مجدد علف‌کش بنتازون (پس‌رویشی) با متوسط کاهش حدود ۸۵ و ۸۲ درصدی در مرحله ظهور سومین سه برگچه لوبیا و کاهش حدود ۸۵ و ۸۲ درصدی در مرحله ۵۰ درصد گلدهی لوبیا، توانسته‌اند بیشترین کنترل را بر روی تراکم علف‌های هرز داشته باشند. همچنین این علف‌کش‌ها با متوسط کاهش حدود ۸۸ و ۸۱ درصدی در مرحله ظهور سومین سه برگچه لوبیا و کاهش حدود ۹۱ و ۸۷ درصدی ماده خشک علف‌های هرز در مرحله ۵۰ درصد گلدهی لوبیا شده‌اند. این تیمارها پس از تیمار وجین بیشترین کنترل را بر روی تراکم و ماده خشک علف‌های هرز داشتند. تیمار ترفلان بصورت پیش‌کاشت به تنهایی با متوسط کاهش حدود ۴۹ درصدی در مرحله ظهور سومین سه برگچه لوبیا و کاهش حدود ۷۰ درصدی در مرحله ۵۰ درصد گلدهی لوبیا نسبت به بقیه تیمارها کمترین درصد کاهش ماده خشک علف‌های هرز را نسبت به شاهد با علف هرز داشته است. همچنین تیمارهای علف‌کش پرسوئیت (پیش‌رویشی) به تنهایی و پرسوئیت (پس‌رویشی) به‌مراه سیتوگیت نیز نتوانسته‌اند مانند سایر تیمارها کنترل مطلوبی بر روی کاهش ماده خشک علف‌های هرز نسبت به شاهد با علف هرز داشته باشند. بنابراین این دو علف‌کش (ترفلان و پرسوئیت به تنهایی) برای کنترل علف‌های هرز بویژه در شرایط کم آبیاری در لوبیا توصیه نمی‌گردد.

اگرچه افزایش طول دور آبیاری از ۴ روز به ۹ و ۱۲ روز سبب کاهش رشد رویشی گیاه محصول ما می‌شود که این امر باعث افزایش توانایی علف‌های هرز برای رقابت با محصول زراعی گردیده است، اما کاربرد علف‌کش‌های پرسوئیت و ترفلان بصورت پیش‌رویشی و پیش‌کاشت بعلاوه سمپاشی مجدد علف‌کش بنتازون (پس‌رویشی) به ویژه در دور آبیاری ۹ روز به کمک لوبیا آمده و با سرکوب مناسب علف‌های هرز فرصت را به محصول داده تا بتواند رشد و نمو سریعتری داشته باشد و گیاه لوبیا تا حد زیادی این نقیصه را برطرف کرده و مانع از رشد و نمو مجدد علف‌های هرز می‌شوند (برگرفته از گزارش نهایی پروژه اصلی توسط نگارنده).

تنش کمبود آب بطور کلی کارایی علف‌کش‌ها را کاهش می‌دهد (Venuprasad et al., 2007). در شرایط تنش آبی

علف‌های هرز از رقابت بیشتری نسبت به محصول برخوردارند. مثلاً مقدار سطح برگ و زیست توده اندام هوایی سویا در شرایط بهینه رطوبتی خاک بیش از مقادیر بدست آمده برای علف هرز *Desmodium tortuosum* (Sw.) DC. اما این مقادیر در شرایط تنش خشکی معادل یا کمتر از علف هرز بودند. سویا در شرایط رطوبت خاک رقابت پذیر بیشتری نسبت به شرایط مواجهه با تنش خشکی داشت (Griffin et al., 1989).

اگر چه در دور آبیاری ۴ روز در مجموع تراکم و ماده خشک علف‌های هرز نسبت به دور آبیاری ۹ روز کمتر است، اما میزان آب مصرفی بیش از دو برابر دور آبیاری ۹ روزه است. با توجه به شرایط کنونی کشور و کم آبی مزمین در اکثر نقاط ایران، کاهش آب مصرفی در کشاورزی با کاهش عملکرد حداقلی یکی از راه‌های مهم و کاربردی در عرصه کشاورزی نوین و صنعتی است.

نتایج تجزیه واریانس عملکرد و اجزای عملکرد لوبیا بر اساس جدول ۲ ارائه شده است. نتایج مقایسه میانگین اثرات اصلی دور آبیاری و تیمار علف‌کش برای اجزای عملکردی و بهره‌وری آب مصرفی در قالب شکل ۱ و توضیحات این بخش گزارش شد. از طرفی به دلیل وجود رابطه معنی‌دار بین دور آبیاری و علف‌کش از روش برش دهی فیزیکی استفاده گردید (شکل ۱).

بر اساس نتایج جداول تجزیه واریانس عملکرد و اجزای عملکرد لوبیاچیتی رقم کوشا، اعمال دوره‌های مختلف آبیاری در سطح ۱ درصد معنی‌دار بود. اعمال تیمارهای دور آبیاری بر تعداد غلاف در بوته لوبیا و تعداد دانه در غلاف بوته تأثیرگذار بود. همچنین اعمال تیمارهای مختلف سم‌پاشی نیز سبب ایجاد اختلاف معنی‌داری بین آن‌ها در سطح احتمال ۵ درصد شده و توانسته‌اند بر روی تعداد غلاف در بوته لوبیا تأثیرگذار باشند. همچنین اعمال تیمارهای دور آبیاری در علف‌کش در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار بود (جدول ۲).

نتایج مقایسات میانگین مربوط به اثر اصلی دور آبیاری نشان داد که بیشترین تعداد غلاف در بوته با میانگین ۱۲/۰۸ عدد مربوط به دور آبیاری ۴ روز یک‌بار بود و کمترین تعداد غلاف در بوته نیز با میانگین ۵/۷۳ عدد مربوط به تیمار دور آبیاری ۱۲ روز یک‌بار بود (شکل ۱). همچنین بیشترین تعداد غلاف در بوته با میانگین ۱۰/۳۳، ۹/۷۱ و ۹/۶۹ عدد مربوط به تیمار وجین دستی، ایماز تاپیر (پس‌رویشی) به همراه سیتوگیت و علف‌کش تریفلورالین (پیش‌کاشت) بود و کمترین تعداد غلاف در بوته نیز با میانگین ۷/۰۹ عدد مربوط به تیمار شاهد با علف هرز بود (شکل ۱).

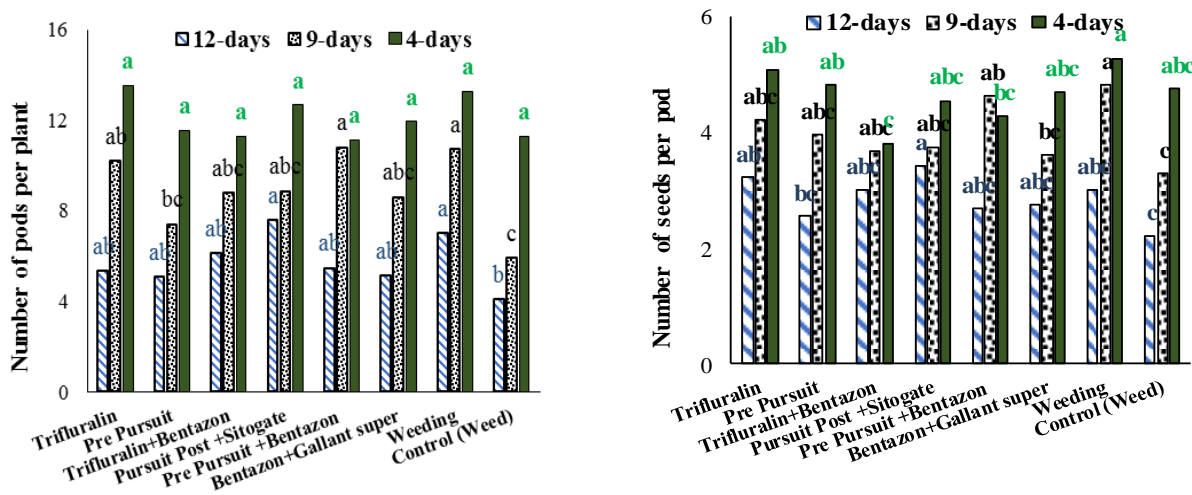
جدول ۲- تجزیه واریانس عملکرد و اجزای عملکرد لوبیاچیتی

Table 2. Analysis of variance of different irrigation Intervals on growth characteristics of Chitibeau

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات						
		تعداد غلاف در بوته	تعداد دانه در غلاف	وزن صد دانه	عملکرد	عملکرد بیولوژیک	شاخص برداشت	بهره‌وری آب
Source of Variation	degrees of freedom	Number of pods per plant	Number of seeds per pod	100 Seeds weight	Yield	Biological yield	Harvest Index	water productivity
تکرار Replication	2	3.79n.s	0.03n.s	6.53n.s	200134.7 n.s	686666.7n.s	0.60n.s	0.05n.s
دور آبیاری Irrigation Interval	2	214.94**	19.88**	0.14n.s	2078331 4.9**	78005000 **	31.60**	0.89**
اشتباه آزمایشی اول Error I	4	3.66	0.46	40.61	126735.3	380416.7	2.95	0.002
علف‌کش Herbicide	7	9.80**	0.92**	15.85n.s	2253314. 3**	7274285.7 **	36.95**	0.10**
اشتباه آزمایشی دوم Error II	14	1.56	0.19	53.91	54184.3	396190.5	4.04	0.003
دور آبیاری × علف‌کش Irrigation Interval × Herbicide	14	2.66*	0.49**	16.69*	157190.7 **	809285.7*	9.18**	0.003n.s
اشتباه آزمایشی Total Error	28	1.3	0.16	7.81	42064.6	352797.6	2.09	0.003
ضریب تغییرات (درصد) (%) Coefficient of Variation		12.82	10.59	17.09	16.38	18.65	13.06	7.78

**،* به ترتیب معنی‌داری در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد، n.s. عدم معنی‌داری

*, **: means significant at 5% and 1% probability levels, respectively. n.s: No significant.

شکل ۱- مقایسه میانگین تیمارهای علف‌کش در هر سطح دور آبیاری، بر تعداد غلاف و تعداد دانه در غلاف در گیاه لوبیاچیتی

Fig. 1. Mean comparison of Herbicide and Irrigation Interval on number of pods per plant and seeds per pod of Chiti bean.

میانگین‌هایی که در هر ستون حداقل یک حرف مشترک دارند، در سطح $\alpha=0.05$ اختلاف معنی‌داری بایکدیگر بر اساس آزمون دانکن ندارند.

Means within each column with a letter in common, Based on Duncan's test are not significantly different at $\alpha= 0.05$.

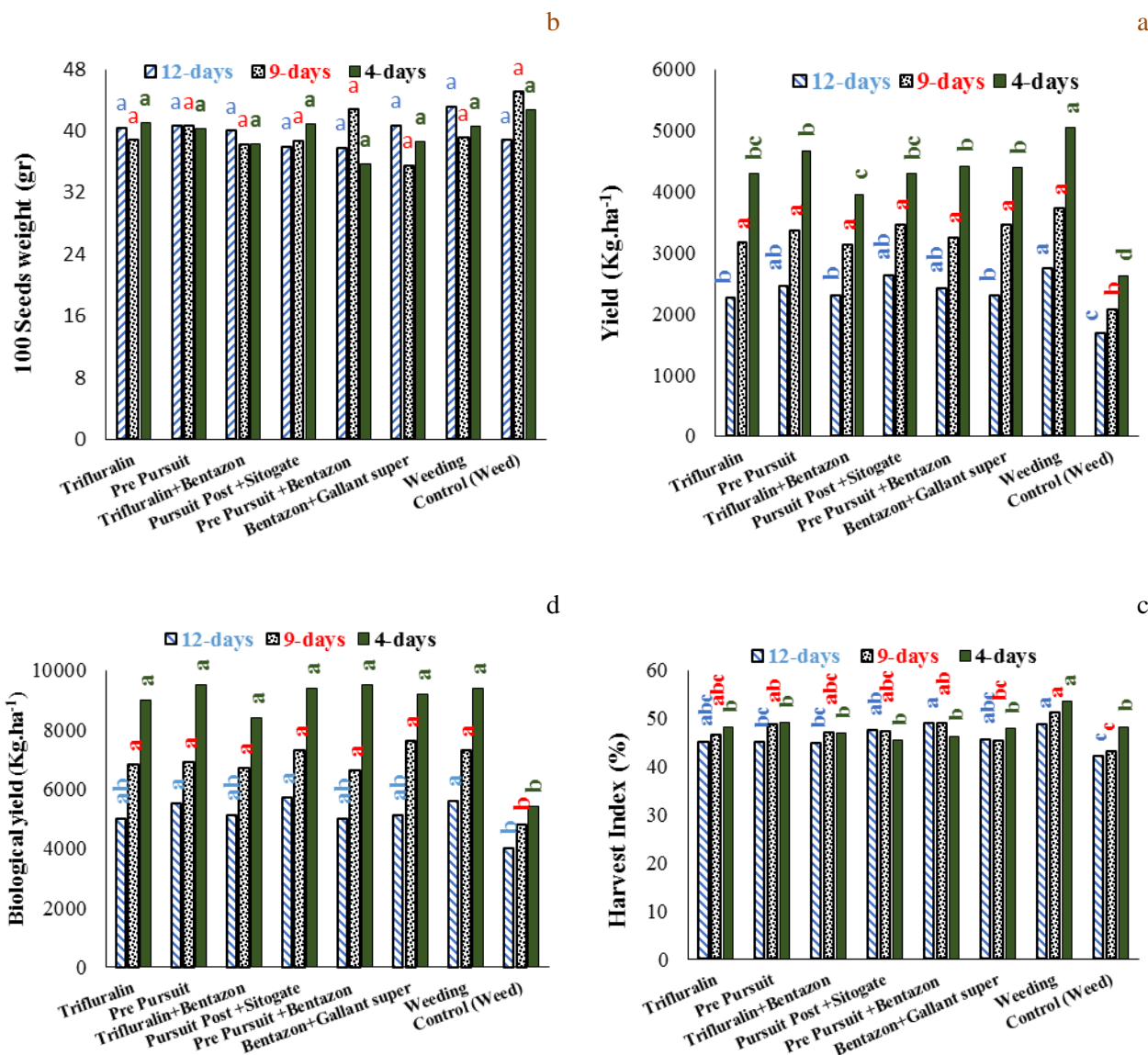
با توجه به جدول مقایسه میانگین صفات به روش برش دهی فیزیکی مشاهده شد که در دور آبیاری ۴ روز بین تیمارها اختلافی وجود ندارد. در صورتی که در دور آبیاری ۹ و ۱۲ روز پس از تیمار وجین دستی به ترتیب تیمارهای ایماز-تاپیر (پیش‌رویشی) + بنتازون و ایماز-تاپیر (پس‌رویشی) به همراه سیتوگیت دارای بیشترین تعداد غلاف در بوته لوبیا بودند. بر اساس نتایج آزمایش کاهش تعداد غلاف در بوته لوبیا بیشتر تحت تأثیر تنش آبی تا کاربرد سموم علف‌کش است. در چهار گونه زراعی از تیره بقولات شامل لوبیا چشم‌بلبلی، سویا، بادام‌زمینی و ماش، تعداد غلاف در بوته بیشتر از سایر اجزای عملکرد دانه از تنش رطوبتی تأثیر پذیرفت. احتمالاً کاهش تشکیل غلاف با افزایش شدت تنش، ناشی از کاهش تعداد گل و ریزش بیشتر گل‌ها است (Pandy *et al.*, 1984). در یک مطالعه دیگر بر روی سویا، تنش خشکی در طول دوره زایشی موجب کاهش دوره گلدهی و تعداد گل‌ها شد. در نتیجه تعداد غلاف و دانه‌ها در گیاه، به علت عدم تکامل کاهش پیدا کردند (Tarumingkeng, 2003).

نتایج مقایسات میانگین مربوط به اثر اصلی دور آبیاری نشان داد که بیشترین تعداد دانه در غلاف با میانگین ۶/۶۴ مربوط به دور آبیاری ۴ روز یک‌بار و کمترین تعداد غلاف در بوته نیز با میانگین ۳/۸۲ مربوط به تیمار دور آبیاری ۱۲ روز یک‌بار بود. تعداد دانه در غلاف لوبیا در دور آبیاری ۴ و ۹ روز در یک گروه قرار گرفته و اختلاف معنی‌داری نداشتند. بیشترین تعداد دانه در غلاف در بوته با میانگین ۴/۳۶ و ۴/۱۶ عدد مربوط به تیمار وجین دستی و علف‌کش تریفلورالین (پیش‌کاشت) بود و کمترین تعداد دانه در غلاف در بوته نیز با میانگین ۳/۴۰ عدد مربوط به تیمار شاهد با علف‌هرز بود (شکل ۱). در دور آبیاری ۴ و ۹ روز بیشترین تعداد دانه در غلاف در تیمار وجین دستی به دست آمد؛ در صورتی که در دور آبیاری ۱۲ روز تیمار ایماز-تاپیر (پس‌رویشی) به همراه سیتوگیت دارای بیشترین تعداد دانه در غلاف در بوته لوبیا است. در دور آبیاری ۴ روز کمترین تعداد دانه در غلاف با ۳/۸۰ عدد در تیمار تریفلورالین (پیش‌کاشت) + بنتازون (پس‌رویشی) و در دور آبیاری ۹ و ۱۲ روز با ۳/۲۷ و ۲/۲۰ عدد در تیمار شاهد با علف‌هرز مشاهده شد. گزارش شده که کاربرد علف‌کش تریفلورالین ۱ لیتر در هکتار + ایماز-تاپیر ۱ لیتر در هکتار به صورت پیش‌کاشت و علف‌کش ایماز-تاپیر ۰/۷۵ لیتر در هکتار به صورت پیش‌رویشی پس از تیمار وجین کامل بیشترین تعداد غلاف در بوته لوبیا را دارا بودند (Mousavi *et al.*, 2011). کاهش تعداد دانه در غلاف همانند تعداد غلاف در بوته لوبیا بیشتر تحت تأثیر تنش آبی است تا کاربرد سموم

علف‌کش است. نتایج نیز نشان داد که اعمال دوره کم آبیاری (۱۲ و ۹ روز) باعث کاهش شدید ۳۶ و ۲۵ درصدی تعداد دانه در غلاف در بوته لوبیا نسبت به دور آبیاری ۴ روز می‌شود و که با نتایج سایر محققین هم‌خوانی دارد.

همچنین اعمال تیمارهای دور آبیاری در علف‌کش بر روی وزن صد دانه در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). نتایج مقایسات میانگین مربوط به اثر اصلی دور آبیاری نشان داد که بیشترین وزن صد دانه با میانگین ۴۴/۱۶ گرم مربوط به دور آبیاری ۴ روز یک‌بار بود و کمترین وزن صد دانه با میانگین ۳۴/۲۰ گرم مربوط به تیمار دور آبیاری ۱۲ روز یک‌بار بود (شکل ۲). نتایج نشان داد که اعمال دوره کم آبیاری (۱۲ و ۹ روز) باعث کاهش ۱۱ و ۶ درصدی وزن صد دانه لوبیا نسبت به دور آبیاری ۴ روز می‌شود، در صورتی که اعمال دوره کم آبیاری (۱۲ و ۹ روز) باعث کاهش شدید ۳۶، ۲۵ درصدی تعداد دانه در غلاف و کاهش ۴۳، ۳۰ درصدی تعداد غلاف در بوته لوبیا نسبت به دور آبیاری ۴ روز می‌شود.

بر اساس نتایج جداول تجزیه واریانس، اعمال دوره‌های مختلف آبیاری و تیمارهای مختلف سم‌پاشی در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). اعمال این تیمار توانست بر روی عملکرد لوبیا تأثیرگذار باشد. نتایج مقایسات میانگین مربوط به اثر اصلی دور آبیاری نشان داد بیشترین عملکرد با میانگین ۴۲۰۶/۸۸ کیلوگرم در هکتار مربوط به دور آبیاری ۴ روز یک‌بار و کمترین عملکرد با میانگین ۲۳۴۷/۹۲ کیلوگرم در هکتار مربوط به تیمار دور آبیاری ۱۲ روز یک‌بار بود (شکل ۲). نتایج مقایسات میانگین مربوط به اثر اصلی علف‌کش نشان داد که بیشترین عملکرد با میانگین ۳۸۳۵/۰۰ و ۳۴۹۵/۰۰ کیلوگرم در هکتار مربوط به تیمار وجین دستی و ایماز-تاپیر (پیش‌رویشی) بود. اگرچه تیمارهای ایماز-تاپیر (پیش‌رویشی) + بنتازون (پس‌رویشی) و ایماز-تاپیر (پس‌رویشی) به همراه سیتوگیت نیز تأثیر خوبی بر روی افزایش عملکرد داشتند و همان‌طور که انتظار می‌رفت کمترین عملکرد با میانگین ۲۱۲۵/۵۶ کیلوگرم در هکتار مربوط به تیمار شاهد با علف‌هرز بود (شکل ۲). از لحاظ تأثیر تیمار دور آبیاری، در دور آبیاری ۹ روز همه تیمارها به جز شاهد با علف‌هرز در یک سطح بودند. در دور آبیاری ۱۲ روز پس از وجین، تیمارهای ایماز-تاپیر (پس‌رویشی) به همراه سیتوگیت، ایماز-تاپیر (پیش‌رویشی) و ایماز-تاپیر (پیش‌رویشی) + بنتازون (پس‌رویشی) بیشترین عملکرد را دارا بودند. در دور آبیاری ۴ روز بیشترین عملکرد لوبیا پس از تیمار وجین در اثر اعمال تیمارهای ایماز-تاپیر (پیش‌رویشی) + بنتازون (پس‌رویشی)، ایماز-تاپیر (پیش‌رویشی) و بنتازون + هالوکسی‌فوپ‌متیل (پس‌رویشی) به دست آمد.

شکل ۲- مقایسه میانگین تیمارهای علف‌کش در هر سطح دور آبیاری، بر اجزا عملکردی (a: عملکرد، b: وزن صد دانه، c: شاخص برداشت و d: عملکرد بیولوژیک) لوبیاجیتی

Fig. 2. Mean comparison of Herbicide and Irrigation Interval on yield characteristics (a: yield, b: 100 Seeds weight, c: Harvest Index and d: Biological yield) of Chiti bean.

میانگین‌هایی که در هر ستون حداقل یک حرف مشترک دارند، در سطح $\alpha=0.05$ اختلاف معنی‌داری یا یکدیگر بر اساس آزمون دانکن ندارند. Means within each column with a letter in common, Based on Duncan's test are not significantly different at $\alpha=0.05$.

است و اجزای آن تعداد غلاف، تعداد دانه در غلاف و وزن صد دانه است (Adams, 1982 and Bennett *et al.*, 1997). در پژوهشی خصوصیات رشدی علف هرز اوپارسلام ارغوانی را در حالت مختلف دور آبیاری و سطوح آبیاری بر اساس درصد ظرفیت زراعی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که بیشترین مقدار ارتفاع، سطح برگ، تعداد ساقه، وزن خشک

در این تحقیق مشخص شد که کاهش عملکرد لوبیا همانند وزن صد دانه لوبیا و تعداد غلاف در بوته لوبیا بیشتر تحت تأثیر تنش آبی است تا کاربرد سموم علف‌کش است. نتایج نیز نشان داد که اعمال دوره کم آبیاری (۹ و ۱۲ روز) باعث کاهش شدید ۴۴ و ۲۳ درصدی عملکرد لوبیا نسبت به دور آبیاری ۴ روز می‌شود عملکرد لوبیا یک صفت کمی و پیچیده

دور آبیاری ۱۲ روز یکبار مشاهده شد. همچنین نتایج مقایسات میانگین مربوط به اثر اصلی علف‌کش نشان داد که بیشترین شاخص برداشت لوبیا با میانگین ۵۱/۲۷ و ۴۶/۱۶ درصد مربوط به تیمار وجین دستی و ایمازتاپیر (پیش‌رویشی) + بنتازون (پس‌رویشی) بود. کمترین شاخص برداشت لوبیا با میانگین ۴۴/۴۹ درصد مربوط به تیمار شاهد با علف‌هرز به دست آمد.

با توجه به محاسبات نیاز آبی، مشخص شد بیشترین میزان مصرف آب در مرداد و شهریورماه هم‌زمان با شروع غلاف دهی و پر شدن دانه لوبیا است. از دهه دوم مرداد تا دهه دوم شهریور ضریب گیاهی لوبیا ۱/۰۴ است. همچنین بیشترین میزان نیاز آبی خالص گیاه لوبیا با ۶۹۲/۶۴ و ۶۷۱/۰۸ مترمکعب در هکتار در دهه اول و دوم مرداد بود، که هم‌زمان با غلاف دهی لوبیا است. میزان آب مصرفی لوبیا در دور آبیاری ۴ روز در این زمان ۱۰۳۹ و ۱۰۰۷ مترمکعب، در دور آبیاری ۹ روز ۴۶۲ و ۴۴۷ مترمکعب و در دور آبیاری ۱۲ روز ۳۴۶ و ۳۳۵ مترمکعب در هکتار محاسبه و اعمال گردید.

بر اساس نتایج جداول تجزیه واریانس بهره‌وری آب لوبیاچیتی رقم کوشا (جدول ۲) با اعمال دوره‌های مختلف آبیاری و تیمارهای مختلف سم‌پاشی در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار بود. اعمال این تیمارها توانست بر روی میزان بهره‌وری آب لوبیا تأثیرگذار باشد. با این حال اعمال تیمارهای دور آبیاری در علف‌کش تأثیر معنی‌داری بر میزان بهره‌وری آب لوبیا نداشت. نتایج مقایسات میانگین مربوط به اثرات اصلی دور آبیاری و تیمار علف‌کش بر بهره‌وری آب در لوبیاچیتی رقم کوشا نشان داد که به ترتیب بیشترین و کمترین میزان بهره‌وری آب لوبیا با میانگین ۰/۸۷ مربوط به دور آبیاری ۹ روز یکبار و ۰/۵۱ مربوط به تیمار دور آبیاری ۴ روز یکبار بود. نتایج مقایسات میانگین مربوط به اثرات اصلی دور آبیاری و تیمار علف‌کش بر بهره‌وری آب بیانگر وقوع بیشترین میزان بهره‌وری آب لوبیا با میانگین ۰/۸۷، ۰/۸۱ و ۰/۸۰ مربوط به تیمار وجین دستی، ایمازتاپیر (پیش‌رویشی) به همراه بنتازون و ایمازتاپیر (پس‌رویشی) به همراه سیتوگیت بود (شکل ۳). کمترین میزان بهره‌وری آب لوبیا با میانگین ۰/۴۹ مربوط به تیمار شاهد یا عدم کنترل علف‌های هرز بود. همچنین تیمار تریفلورالین (پیش‌کاشت) به تنهایی نیز پس از شاهد با علف‌هرز کمترین میزان بهره‌وری آب لوبیا را داشت (شکل ۳). Abd El-Wahed و همکاران (۲۰۱۷) اثر مالچ پاشی و سطوح مختلف کم آبیاری را برای لوبیا ارزیابی کردند، نتایج ایشان بیان‌گر بیشترین عملکرد دانه خشک لوبیا با تیمار بدون کمبود (آبیاری کامل یا ۱۰۰ درصد) و کمترین آن در تیمار آبیاری ۷۰ درصد

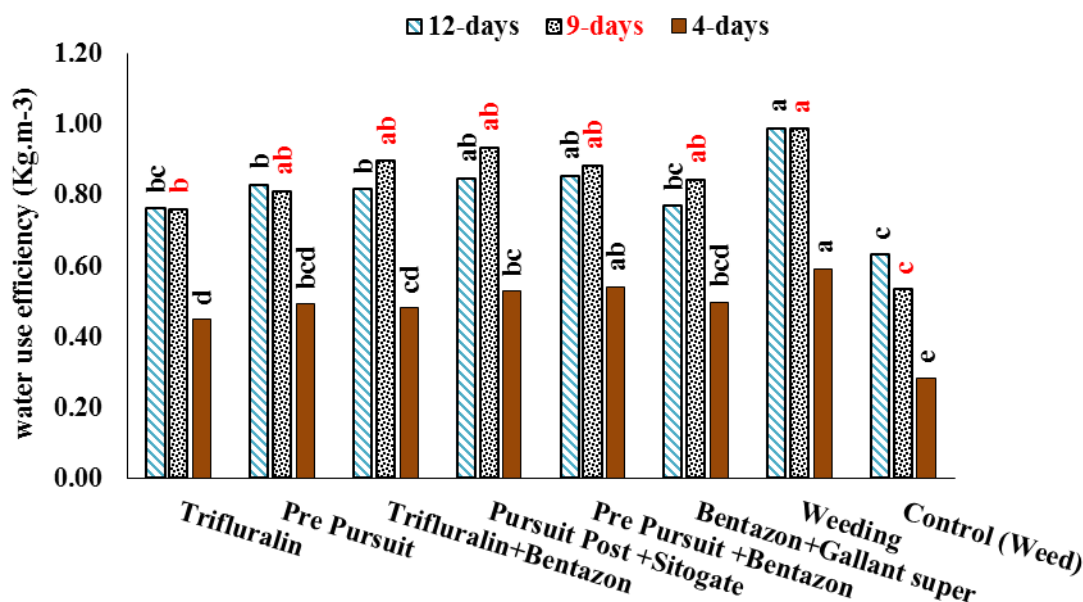
اندام هوایی و تعداد غده در دور آبیاری ۳ روز و کمترین میزان این صفات در دور آبیاری ۱۸ روز حاصل شد. از لحاظ مقادیر آبیاری بیشترین میزان این صفات در سطح شاهد (۱۰۰ درصد ظرفیت زراعی) مشاهده شده است؛ و با افزایش شدت خشکی در هر دو نوع روش اعمال تنش، تمام خصوصیات رشدی علف‌هرز کاهش یافت (Karimi Arpanahi et al., 2017).

بر اساس نتایج جدول ۲، اعمال دوره‌های مختلف آبیاری و تیمارهای مختلف سم‌پاشی بر عملکرد بیولوژیک در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار بود. همچنین اثر متقابل تیمارهای دور آبیاری در علف‌کش در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار بود. نتایج مقایسات میانگین مربوط به اثر اصلی دور آبیاری نشان داد که بیشترین و کمترین عملکرد بیولوژیک به ترتیب با میانگین ۸۷۲۵/۰۰ کیلوگرم در هکتار مربوط به دور آبیاری ۴ روز یکبار و ۵۱۲۵/۰۰ کیلوگرم در هکتار مربوط به تیمار دور آبیاری ۱۲ روز یکبار بود. نتایج مقایسات میانگین نشان داد تیمار وجین دستی با میانگین ۷۴۳۳/۳۳ کیلوگرم در هکتار بیشترین میزان و کمترین آن در تیمار با شاهد (با علف‌هرز) با میانگین ۴۷۳۳/۳۳ کیلوگرم در هکتار بود (شکل ۲). اگرچه تیمارهای ایمازتاپیر (پیش‌رویشی) + بنتازون (پس‌رویشی) و ایمازتاپیر (پس‌رویشی) به همراه سیتوگیت نیز تأثیر خوبی بر روی افزایش عملکرد بیولوژیک داشتند.

با توجه به جدول مقایسه میانگین صفات به روش برش دهی فیزیکی، مشاهده شد که در دور آبیاری ۹ و ۴ روز در بین تیمارهای سم‌پاشی اختلافی وجود ندارد. در دور آبیاری ۱۲ روز نیز شاهد با علف‌هرز با ۴۰۰۰ کیلوگرم در هکتار دارای کمترین عملکرد بیولوژیک است و بیشترین عملکرد بیولوژیک لوبیا با ۵۷۰۰، ۵۶۰۰ و ۵۵۰۰ کیلوگرم در هکتار به ترتیب در اثر اعمال تیمارهای ایمازتاپیر (پس‌رویشی) به همراه سیتوگیت، وجین و ایمازتاپیر (پیش‌رویشی) به دست آمده است (شکل ۲). نتایج نشان داد، کاهش عملکرد بیولوژیک لوبیا بیشتر تحت تأثیر تنش آبی است به طوری که که اعمال دوره کم آبیاری (۱۲ و ۹ روز) باعث کاهش شدید ۴۲ و ۲۲ درصدی عملکرد بیولوژیک لوبیا نسبت به دور آبیاری ۴ روز می‌شود. با توجه به نتایج تجزیه واریانس، اعمال دوره‌های مختلف آبیاری و تیمارهای مختلف سم‌پاشی بر روی شاخص برداشت در سطح احتمال ۱ درصد در معنی‌دار بود. اعمال این تیمار توانست که بر روی شاخص برداشت لوبیا تأثیرگذار باشد. همچنین اعمال تیمارهای دور آبیاری در علف‌کش در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). بیشترین شاخص برداشت لوبیا با میانگین ۴۸/۲۸ درصد در دور آبیاری ۴ روز یکبار بود و کمترین این شاخص با میانگین ۴۶/۰۱ درصد مربوط به تیمار

از آب آبیاری بدون کاهش در محصول لوبیا مطلوب است.

بود. باین حال گزارش دادند، تحت شرایط محدودیت آب آبیاری استفاده از تیمار (آبیاری ۸۵ درصد) برای صرفه‌جویی ۱۵ درصد

شکل ۳- مقایسه میانگین تیمارهای علف‌کش در هر سطح دور آبیاری، بر روی شاخص بهره‌وری مصرف آب لوبیاچیتی

Fig. 3. Mean comparison of Herbicide and Irrigation Interval on water productivity of Chiti bean

میانگین‌هایی که در هر ستون حداقل یک حرف مشترک دارند، در سطح $\alpha=0.05$ اختلاف معنی‌داری با یکدیگر بر اساس آزمون دانکن ندارند.

Means within each column with a letter in common, Based on Duncan's test are not significantly different at $\alpha=0.05$.

نتیجه‌گیری

کاهش حداقلی درصد تغییرات عملکرد و اجزای عملکرد لوبیاچیتی رقم کوشا، کنترل تراکم و ماده خشک علف‌های هرز در واحد سطح و نهایتاً برداشت مناسب عملکرد لوبیا؛ از علف‌کش‌های ایمازتاپیر (پیش‌رویشی) به همراه علف‌کش بنتازون (پس‌رویشی) و تریفلورالین (پیش‌کاشت) به همراه علف‌کش بنتازون (پس‌رویشی) استفاده نمود.

سپاسگزاری

نتایج این مقاله از پروژه تحقیقاتی به شماره ۹۶۰۰۹۰-۲۴-۴۷-۱۶-۰۲۳، متعلق به سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی مستخرج شده است. از ریاست محترم مرکز تحقیقات کشاورزی زنجان، جناب آقای دکتر محمد ولی تقدسی که ویراستاری مقاله را برعهده داشته‌اند و همکار گرامی آقای محمود ملکی و سایر همکاران خودم در بخش که در اجرای پروژه مرا یاری داده‌اند کمال تشکر را دارم.

پس از بررسی نتایج به‌دست‌آمده از این تحقیق؛ در مجموع می‌توان توصیه نمود که برای غلبه بر کم‌آبی و افزایش بهره‌وری از منابع آبی بهتر است در محصول لوبیا از روش کم آبیاری استفاده نمود و دور آبیاری را از ۴ روز به ۹ روز افزایش داد. کاهش دور آبیاری سبب کنترل بیشتر تراکم و ماده خشک علف‌های هرز می‌شود. افزایش طول دور آبیاری از ۴ روز به ۹ و ۱۲ روز سبب کاهش رشد رویشی لوبیا شد که این امر باعث افزایش توانایی علف‌های هرز برای رقابت با محصول زراعی گردیده است، اما کاربرد علف‌کش‌های ایمازتاپیر و تریفلورالین به‌صورت پیش‌رویشی و سم‌پاشی مجدد علف‌کش بنتازون (پس‌رویشی) تا حد زیادی این نقیصه را برطرف کرده و مانع از رشد و نمو مجدد علف‌های هرز شد. کمترین میزان بهره‌وری آب لوبیا مربوط به تیمار شاهد با علف هرز بود. همچنین تیمار تریفلورالین (پیش‌کاشت) به‌تنهایی نیز پس از شاهد با علف هرز کمترین میزان بهره‌وری آب لوبیا را داشت. همچنین جهت

منابع

1. Abd El-Wahed, M. H., Baker, G. A., Ali, M. M., and Abd El-Fattah, F. A. 2017. Effect of drip deficit irrigation and soil mulching on growth of common bean plant, water use efficiency and soil salinity. *Journal of Scientia Horticulturae* 225(1): 235-242.
2. Adams, M. W. 1982. Plant architecture and yield breeding. *Journal of Research Iowa State* 56(3): 225-254.
3. Allen, R. G., Pereira, L. S., Raes, D., and Smith, M. 1998. Crop evapotranspiration-Guidelines for computing crop water requirements-FAO Irrigation and drainage paper 56. Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO), Rome 300(9), D05109.
4. Bennett, J.P., Adams, M.W., and Burga, C. 1997. Pod yield component variation and inter correlation in (*Phaseolus vulgaris*) as affected by planting density. *Journal of Crop Science* 17(1): 73-75.
5. Blackshaw, R. E. 1991. Hairy nightshade (*Solanum sarrachoides*) interference in dry bean (*Phaseolus vulgaris*). *Journal of Weed Science* 39(1): 48-53.
6. Blackshaw, R.E., Molnar, L.J., Clayton, G.W., Harker, K.N., and Entz, T. 2007. Dry bean production in zero and conventional tillage. *Journal of Agronomy* 99(1): 122-126.
7. Boutraa, T. 2010. Improvement of water use efficiency in irrigated agriculture: a review. *Journal of Agronomy* 9(1): 1-8.
8. Boydston, R. A., Porter, L. D., Chaves-Cordoba, B., Khot, L. R., and Miklas, P. N. 2018. The impact of tillage on pinto bean cultivar response to drought induced by deficit irrigation. *Journal of Soil and Tillage Research* 180(1): 63-72.
9. Griffin, B. S., Shilling, D. G., Bennett, J. M., and Curry, W. L. 1989. The influence of water stress on the physiology and competition of soybean (*Glycine max*) and Florida beggar weed (*Desmodium tortuosum*). *Weed Sci.* 37: 544-551.
10. Karimi Arpanahi, N.A., Eslami, S., and Dehghan Khalili, R.A. 2017. The effect of drought stress on the growth and distribution of purple weevil (*Cyperus rotundus* L.). *Journal of Iranian Plant Protection Research* 31(1): 29-39. (In Persian with English Summary).
11. Karimzadeh Soureshjani, H., Nezami, A., Kafi, M., and Tadayon, M. 2019. Responses of two common bean (*Phaseolus vulgaris* L.) genotypes to deficit irrigation. *Journal of Agricultural Water Management* 213(1): 270-279. (In Persian with English Summary).
12. Lak, M.Z., Dori, H.R. and Farahani, L. 2013. The effect of weed intervention on yield and yield components of beans (*Phaseolus vulgaris* L.). *Journal of Iranian Society of Weed Science* 9(1): 65-78.
13. Li, Y., Li, H., Li, Y., and Zhang, S. 2017. Improving water-use efficiency by decreasing stomatal conductance and transpiration rate to maintain higher ear photosynthetic rate in drought-resistant wheat. *The Crop Journal* 5(3): 231-239.
14. Malik, V. S., Swanton, C.J, and Michaels, T.E. 1993. Interaction of white bean (*Phaseolus vulgaris* L.) Cultivars, row spacing and seeding density with annual weeds. *Journal of Weed Science* 41(1): 62 – 68.
15. Ministry of Jihad-e Agriculture (MJA). 2021. Agricultural statistics data: Volume 1, Field Crops (2020-2021). Tehran: Bureau for Base Information and Studies, Ministry of Jihad-e Agriculture.p. 97. (In Persian).
16. Mosavi, S.K., Nazer kakhki, S.H., Lak. M. R., Tabatabaai, R. and Behrozi, D. 2011. Evaluation of Imazetapyr herbicide efficiency for weed control in common bean (*Phaseolus vulgaris* L). *Iranian Journal of Pulses Research* 1(2): 111-122. (In Persian with English Summary).
17. Pandey, R.K, Herrera, W.A.T., and Pendlton, J.W. 1984. Drought response of grain legumes under irrigation gradient. 1. Yield and yield components. *Agronomy Journal* 76(4): 549-553.
18. Parker, R. 2003. Water Conservation; weed control Go Hand in Hand. Issued by Washington State University Cooperative Extension and the U. S. Department of Agriculture in furtherance of the Acts of May 8 and June 30, 1914. Available at Web site <http://rightsstatements.org/vocab/InC/1.0/>
19. Tarumingkeng, R., and Coto, Z. 2003. Effects of drought stress on growth and yield of soybean. *Kisman. Journal of Philosophy of Science* 702(1): 798-807.
20. Venuprasad, R., Lafitte, H. R., and Atlin, G. N. 2007. Response to Direct Selection for Grain Yield under Drought Stress in Rice. *Journal of Crop Science* 47(1): 285-293.
21. Wallace, J. S. (2000). Increasing agricultural water use efficiency to meet future food production. *Journal of Agriculture, Ecosystems & Environment* 82(1-3): 105-119.

22. Yonts, C. D., Haghverdi, A., Reichert, D. L., and Irmak, S. 2018. Deficit irrigation and surface residue cover effects on dry bean yield, in-season soil water content and irrigation water use efficiency in western Nebraska high plains. *Journal of Agricultural Water Management* 199(1): 138-147.
23. Zanjani jam, M., and Sofi, M. 2005. Investigating the relationship between climate and watershed areas in Zanjan province. In: Abstract Book of the 3rd National Conference on Erosion and Sedimentation, August 28, 2005. Tehran Agricultural Research, Education and Extension Organization. (In Persian).

Effects of limited irrigation and herbicide on yield, yield components and water consumption of beans (*Phaseolus vulgaris* L.)

Kakhki^{1*}, Seyed Nazer; Vahedi², Samira; and Kamel³, Masoud

1. Research Trainer, Plant Protection Research Department, Khorasan Razavi Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Mashhad, Iran; shnkakhki@yahoo.com; ORCID: 0000-0002-1641-2216
2. Researcher, Soil and Water Research Department, Zanjan Agriculture and Natural Resources Research and Education Center, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Zanjan, Iran; Samva4s@gmail.com; ORCID: 0000-0002-1090-0315
3. Assistant Professor, Horticulture Crops Research Department, Mazandaran Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Sari, Iran; masoud.kamel@yahoo.com; ORCID: 0000-0002-3853-680X

The Dates:

Received: 12 October 2022; **Revised:** 3 December 2022
Accepted: 13 March 2023; **Available Online:** 22 June 2023

How to cite this article:

Kakhki, S.N., Vahedi, S., and Kamel, M. 2023 Effects of limited irrigation and herbicide on yield, yield components and water consumption of beans (*Phaseolus vulgaris* L.). Iranian Journal of Pulses Research 14(1): 146-159. (in Persian with English abstract). DOI: 10.22067/ijpr.v14i1.2210-1046

Introduction

The effectiveness of productivity and sustainable agricultural development depends on the availability of natural resources as well as the efficiency of management measures in agricultural lands. Increasing water use efficiency is a promising way to manage agricultural production in arid and semi-arid regions where there is little or no prospect of expanding water resources (Boutraa, 2010). According to Malik *et al.* (1993) bean yield may be reduced up to 70% when faced in competition with weeds. Extending the irrigation cycle (limited irrigation) in beans is expected to diminish not only the water consumption but also to influence the weed density along with dry matter too.

Materials and Methods

This project was conducted at Khair-abad research station in Zanjan, Iran, over a period of two years starting from the 2017 growing season. The experimental design utilized a randomized complete block design (RCBD) with 24 treatments and three replications. The treatments were arranged in a strip plot layout. The vertical factor of the experiment consisted of three levels of irrigation intervals: efficient irrigation (every 4 days), limited irrigation (every 9 days), and more limited irrigation (every 12 days). The horizontal factor involved eight sub-factors of herbicides: Trifluraline, Imazethapyr, Trifluraline + Bentazone, Imazethapyr + Bentazone, Imazethapyr + Sitogate, Bentazon + Gallant Super, traditional hand mowing, and a test sub-factor with no control. Several traits were evaluated in this study, including the number of pods, number of seeds per pod, 100-seed weight, bean grain yield, biological yield, harvest index, and productivity index. Data analysis and mean comparisons were performed using the SAS statistical software, employing Duncan's multiple range tests.

Results and Discussion

The Results indicated that both the herbicides and irrigation periods were effective on density and dry matter of weeds. Reducing irrigation intervals will allow for greater control of weed density and dry matter. Imazethapyr and Trifluraline herbicides as pre-emergence and pre-plant followed by post emergence application of Bentazone leads to about 85 and 82 % reduction at in weeds density at bean 3rd three leaflet appearance stage, 85 and 82 % reduction at 50% flowering stage bean in tow year of the study recorded the

* **Corresponding Author:** shnkakhki@yahoo.com

most reduction on weeds density. Moreover, these herbicides inducing about 88 and 81% decrease at bean 3rd three leaflets and 91 and 87% decrease at bean 50% flowering stage. These treatments after weeding had the highest control on weed density and dry matter. Trifluraline, when applied as a pre-plant treatment, showed the lowest effectiveness in controlling weeds among all the treatments. It resulted in an average reduction of 49% at the appearance of the bean's third three leaflets and approximately 70% reduction at the 50% flowering stage of the bean plant. This treatment consistently ranked the lowest in terms of weed control throughout the study period. The treatments of Imazethapyr, whether applied solely as a pre-emergence treatment or in combination with Situgate as a post-emergence treatment, were found to be ineffective in controlling weeds. Therefore, these treatments are not recommended for weed management in beans, particularly under limited irrigation regimes. The maximum number of sheaths, grains per sheath, and weight of 100 grains were observed in the irrigation regime of every 4 days when integrated with the application of Trifluraline, traditional hand mowing, Imazethapyr + Situgate, and Imazethapyr alone. In terms of bean harvest, the highest yields of 5175 kg/ha, 4707 kg/ha, and 4624 kg/ha were obtained from the irrigation regime of every 4 days when integrated with traditional hand mowing, the application of Imazethapyr + Bentazone, and Imazethapyr + Situgate, respectively. On the other hand the best biological performance as 9950, 9783, and 9733 kg/ha were related to 4 days interval when integrated with application of Imazethapyr + Bentazone, hand mowing, and Imazethapyr + Situgate. The maximum bean harvest index at 52.82 and 50.80 percent were related to 4 and 9 days intervals integrated with hand mowing, followed by 50.54 percent related to 4 days round integrated with Imazethapyr and 9 days round integrated with Trifluraline+ Bentazone. The highest water efficiency as 0.83 was related to 9 days interval whereas the lowest one as 0.48 was related to 4 days round. Regarding the horizontal factors, during the two years study the maximum water efficiency as 0.86, 0.77, and 0.76 were registered at treatments of hand mowing, application of combined Imazethapyr + Bentazone, and combined Imazethapyr + Situgate, respectively.

Conclusion

Based on the overall results and considering water shortage as well as water usage efficiency and decreasing the amount of both performance and traits of performance reduction in Chiti bean "Kosha" leading to desirable weeds control and bean yield, nine days round irrigation could be recommended provided with application of Imazethapyr or trifluraline herbicides with Bentazone.

Keywords: Crop management; Herbicide; Irrigation period; Surface irrigation